

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/164/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619202674
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1619202674.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Jany Richterovej v právnej veci žalobkyne: A. M., F.. XX.X.XXXX, T. H. Š. XXX, zastúpená Mgr. Katarínou Berkešovou, advokátkou so sídlom Břeclavská 3, Malacky, proti žalovaným: X/ S. U.L., F.. XX.X.XXXX, T. H. Š. XXX, X/ E. U., F.. XX.X.XXXX, T. H. Š. XXX, X/ I.T. T., F.. XX.XX.XXXX, T. H. Š. XXX, všetci zastúpení JUDr. Martou Vícenovou, advokátkou so sídlom Záhorácka 5478/15B, Malacky, o zriadenie vecných bremien, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 13.05.2022, č.k. 4C/85/2019-142, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaným 1/ až 3/ sa voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovaným 1/ až 3/ voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil podľa § 151n ods. 1, 2, § 151o ods. 1, § 142 ods. 3, § 127 ods. 3, § 135c ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a ďalej tým, že žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.11.2019 sa žalobkyňa voči žalovaným 1/ až 3/ domáhala, aby súd: 1/ zriadil v prospech žalobkyne ako spoluvlastníčky susediaceho pozemku nachádzajúceho sa v obci Plavecký Štvrtok, k. ú. H. Š., parcela registra „C“ č. XXX, druh pozemku - záhrady o výmere 500 m², zapísaného Okresným úradom Malacky na LV č. XXXX a jej právnych nástupcov vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu pešo, prechodu a prejazdu osobnými motorovými a nákladnými motorovými vozidlami a v práve uloženia inžinierskych sietí cez pozemok nachádzajúci sa v obci Plavecký Štvrtok, k. ú. H. Š., parcela registra „C“ č. XXX/X, zapísaný Okresným úradom Malacky na LV č. XXX, teda cez nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovanej 3/, a to v rozsahu geometrického plánu vyhotoveného súdom určeným znalcom, 2/ zriadil v prospech žalobkyne ako spoluvlastníčky susediaceho pozemku nachádzajúceho sa v obci Plavecký Štvrtok, k. ú. H. Š., parcela registra „C“ č. XXX, druh pozemku - záhrady o výmere 500 m², zapísaného Okresným úradom Malacky na LV č. XXXX a jej právnych nástupcov vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu pešo, prechodu a prejazdu osobnými motorovými a nákladnými motorovými vozidlami a v práve uloženia inžinierskych sietí cez pozemok nachádzajúci sa v obci Plavecký Štvrtok, k. ú. H. Š., parcela registra „C“ č. XXX/X, zapísaný Okresným úradom Malacky na LV č. XXX, teda cez nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/, a to v rozsahu geometrického plánu vyhotoveného súdom určeným znalcom. Vecné bremeno žiadala zriadiť za odplatu vo výške určenej na základe znaleckého posudku.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

4. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre k. ú. H. Š. súd zistil, že žalovaní 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 808 m² (ďalej len „parcela č. XXX/X“). Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre k. ú. H. Š. vyplýva, že žalovaná 3/ je výlučnou vlastníčkou pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 78 m² (ďalej len „parcela č. XXX/X“). Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. H. Š. vyplýva, že žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou o veľkosti podielu 1 na pozemkoch parcely registra „C“ č. XXX - záhrada o výmere 500 m² (ďalej len „parcela č. XXX“) a č. XXX/X - ostatná plocha o výmere 838 m². Z uvedeného listu vlastníctva nevyplýva, že by na pozemku parcela č. 455 bola postavená akákoľvek stavba. Ďalšími podielovými spoluvlastníkmi týchto dvoch naposledy uvedených pozemkov sú Slovenská republika (v správe SPF) a neznámy vlastník E. C. (v správe SPF), každý so spoluvlastníckym podielom 1. Z mapky uvedených parcel (mapový klient ZBGIS) doloženej žalobkyňou, je zrejme, že spomínané pozemky parcely č. XXX/X I. XXX/2 bezprostredne susedia s pozemkom parcela č. XXX.

5. V zmysle záverov ustálenej súdnej praxe (porovnaj R 47/1991, tiež uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25.2.2004 sp. zn. 22 Cdo 2186/2003), s ktorými sa stotožňuje aj odborná literatúra (viď napr. Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, strana 1376), možno rozhodnutím súdu zriadiť vecné bremeno len v prípadoch výslovne uvedených v Občianskom zákonníku. V iných prípadoch súd zriadiť vecné bremeno nemôže, a to ani vtedy, keby sa z okolností prípadu javilo zriadenie vecného bremena nevyhnutným východiskom na jeho vyriešenie. Podľa súčasnej právnej úpravy zakotvanej v Občianskom zákonníku možno rozhodnutím súdu zriadiť vecné bremeno len v troch prípadoch, a to pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva (§ 142 ods. 3 Občianskeho zákonníka), ďalej v sporoch týkajúcich sa neoprávnenej stavby na cudzom pozemku (§ 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka) a napokon v prípade zriadenia práva cesty v prospech vlastníka stavby (§ 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka).

7. Keďže predmetom konania v danej veci nie je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, je zjavné, že ustanovenie § 142 ods. 3 Občianskeho zákonníka na prejednávajúcu vec aplikovať nemožno.

8. V zmysle ustanovenia § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka možno cez príľahlý pozemok zriadiť vecné bremeno spočívajúce v práve cesty, avšak len na návrh a v prospech vlastníka stavby a to za predpokladu, že vlastník stavby nie je zároveň vlastníkom príľahlého pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak. Na podanie návrhu je teda aktívne legitimovaný iba vlastník stavby, pričom žaloba smeruje proti vlastníkovi príľahlého pozemku. Žalobkyňa však nie je vlastníčkou žiadnej stavby postavenej na pozemku parcela č. XXX (z dokazovania nevyplývalo, že by sa vôbec nejaká stavba na tejto parcele nachádzala, pričom je irelevantné, že žalobkyňa má v budúcnosti záujem na tomto pozemku stavať) a zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu pešo a prejazdu osobnými a nákladnými motorovými vozidlami cez príľahlé pozemky parcely č. XXX/X I. XXX/X vo vlastníctve žalovaných sa domáhala len s poukazom na to, že je podielovou spoluvlastníčkou pozemku parcela č. 455. V takomto prípade však zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve cesty neprichádza do úvahy (k tomu porovnaj tiež rozsudky Krajského súdu v Bratislave z 31.5.2016 sp. zn. 5Co/503/2012 a z 28.2.2017 sp. zn. 5Co 495/2015).

9. Je síce pravdou, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť aj vydržaním, žalobkyňa sa však v predmetnej veci domáhala zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve cesty cez príľahlé pozemky a nie určenia existencie vecného bremena na základe vydržania, súd sa preto nezaoberal jej tvrdeniami týkajúcimi sa možného nadobudnutia tohto práva vydržaním.

10. V súvislosti s § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka, na ktorý žalobkyňa v žalobe taktiež poukazovala, súd uvádza, že tento odkaz je nenáležitý. Uvedené ustanovenie je totiž určené len na dočasné obmedzenie práv vlastníka susediaceho pozemku za podmienok v ňom ustanovených a odkazom naň nemožno riešiť trvalé obmedzenie vlastníckeho práva vlastníka pozemku spočívajúce v uložení časovo neobmedzenej povinnosti strpieť prechod a prejazd cez pozemky, pretože na takéto trvalé obmedzenie vlastníckeho práva slúžia iné inštitúty, najmä vecné bremeno (k tomu porovnaj uznesenie Ústavného súdu Českej republiky z 26.8.2003 sp. zn. IV. ÚS 496/02), ktoré ale (ako už súd skonštatoval vyššie)

v danom prípade zriadiť nemožno. Je treba zároveň zdôrazniť, že žalobu v zmysle § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka žalobkyňa v tejto veci nepodala.

11. Občiansky zákonník v ustanovení § 135c ods. 3 umožňuje súdu usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom neoprávnenej stavby na tomto pozemku postavenej aj tak, že súd zriadi v prospech vlastníka stavby za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe. Aktívnu legitimáciu na podanie žaloby na usporiadanie pomerov medzi vlastníkom neoprávnenej stavby a vlastníkom pozemku zriadením vecného bremena za náhradu má nepochybne aj vlastník stavby. Takouto neoprávnenou stavbou by v zásade mohli byť aj inžinierske siete prechádzajúce cez cudzí pozemok. Zo znenia § 135c ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka je ale nepochybné, že tieto ustanovenia možno aplikovať len v prípadoch už existujúcej neoprávnenej stavby. Žalobkyňa však nie je vlastníčkou žiadnej stavby (inžinierskych sietí) nachádzajúcej sa na pozemkoch parcely č. XXX/X I. XXX/X vo vlastníctve žalovaných. V žalobe len prejavila svoj úmysel stavať rodinný dom na parcele č. XXX a v súvislosti s tým žiadala zriadiť vecné bremeno spočívajúce v práve uloženia inžinierskych sietí cez spomínané pozemky žalovaných. Z uvedeného je zrejmé, že na situáciu, ktorú chce žalobkyňa riešiť zriadením tohto vecného bremena zo strany súdu, ustanovenie § 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka nedopadá.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa, ktorá žiada odvolací súd aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd neumožnil vykonanie navrhnutých dôkazov, z ktorého by mal za ustálené nami uvádzané skutočnosti, znovu poukazujeme na skutočnosť, že nehnuteľnosť zapísaná vo vlastníctve žalovaných na LV č. XXX slúžila vždy ako cesta - vstup na parcelu č. XXX a tým na všetky ostatné parcely nachádzajúce sa vedľa tejto parcely, o čom sme predložili potvrdenie z dopravného inšpektorátu. Z pohľadu žalobkyne žalovaní nadobudli vlastníctvo tejto cesty protiprávnym spôsobom. Tento pozemok žalovaní nikdy nemali dôvod využívať, nakoľko z oboch strán boli oplotenia ich záhrad, ktoré mali za rodinnými domami a do ktorých mali vchody a prístup cez svoje pozemky. Podľa žalobkyne bol tento záujem neetický, s cieľom privlastniť si tento pozemok bez právneho dôvodu. Žalovaní konali postupne, najprv na pôvodnú cestu obsadili bránu, ktorú zamkli, a ani po ústnych a písomných upozorneniach neumožnili predchodcom žalobkyne vstup cez túto bránu. V protiprávnom konaní žalovaní pokračovali a na miesto brány na mieste vymurovali 2 m vysoký betónový plot a v tejto súvislosti vykonali zmeny v katastri nehnuteľností. Žalobkyňa sa ohradzuje, že žalovaným boli zasielané podania, ktoré nemali právny základ, keďže všetky záležitosti riešili ona a jej právni predchodcovia cez právneho zástupcu. Podľa žalobkyne nie je pravda že od r. 1970 cez p. č. XXX/X nevedie prístupová cesta, nakoľko žalovaní v 1. rade si dal vyrobiť vtedy geometrický plán, ale tento nebol nikdy zapísaný v KN. Rovnako podľa žalobkyne nie je pravda, že Nafta a.s. túto cestu k vrtu ktorý sa nachádza na predmetnom pozemku nevyužívala. Túto cestu Nafta a.s. využívala, čo potvrdzujú do súdneho spisu doložené čestné prehlásenia najmenej troch susedov. Nie je tiež pravdou, že od r. 1970 slúžila cesta pre vlastníkov susediacich nehnuteľností. Túto cestu používali výlučne predchodcovia žalobkyne, a to do času, kedy im žalovaný v 1. rade v roku 2015 zamedzil prístup osadením brány. Žalobkyňa má tiež za to, že pozemky cez ktoré chce žalobkyňa zriadiť vecné bremeno nie sú obhospodarované ich vlastníkmi, ako uvádza v odôvodnení rozhodnutia súd, podľa žalobkyne ide len zamedzený vstup na cestu vystavaným múrom, čo je zrejmé z fotodokumentácie založenej v súdnom spise. Žalobkyňa opätovne zdôrazňuje, že jediným možným vstupom na pozemok v jej spoluvlastníctve je vstup cez pozemky žalovaných. Uvedené by bolo podľa nej preukázané, ak by súd vykonal dokazovania vtom smere, že by bola vypočutá žalobkyňa, vypočutí navrhnutí svedkovia, ak by súd vykonal ohliadku na mieste a do konania by bol pribratý súdny znalec. O inú vadu konania ide vtedy, keď výrok rozhodnutia súdu je v rozpore s požiadavkou preskúmateľnosti a presvedčivosti súdnych rozhodnutí. Vzhľadom na vyššie uvádzané dôvody a skutočnosti namietame, že Rozsudok je v rozpore s požiadavkou preskúmateľnosti a presvedčivosti súdnych rozhodnutí aj z dôvodu, že výrok Rozsudku nie je riadne odôvodnený, resp. výrok Rozsudku nemá podklad v odôvodnení Rozsudku. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry EŠLP. Judikatúra tohto sudu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 09.12.1994, séria A č. 303- A, s. 12, § 29; Hiro Balani c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c/a Grécko z 29. mája 1997; Higgins c/a Francúzsko z 19. februára 1998). Obdobne podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12.5.2004 sp. zn. I ÚS 226/03) a Najvyššieho súdu SR rozsudok sp. zn. 4 Cdo

171/2005) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje aj ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p.. Korektným a i ústavne konformným výkladom tohto citovaného ustanovenia O.s.p. pritom treba dospieť k záveru, že v ňom uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov. V súlade s ustálenou iudikatúrou je zmyslom tohoto ustanovenia zamedziť výkonu práva, ktorý síce zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom, ktoré možno definovať ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. S ohľadom na vyššie uvedené žalobkyňa pokladá nemožnosť zriadenia vecného bremena a závery súdu v tomto smere za diskriminačné, keďže ju znevýhodňujú oproti vlastníkom pozemkov, na ktorých sa stavba nachádza. Rovnako nemožnosť zriadenia vecného bremena v danom prípade považuje za v rozpore s dobrými mravmi. Podľa žalobkyne súd v danom prípade nemôže striktné a výlučne pozerať len cez optiku zákonných ustanovení ohľadne zriadenia vecného bremena, ale mal by brať do úvahy aj jej práva ako spoluvlastníka, ktorému je znemožnené užívanie pozemku, čo je dozaista v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodnutie súdu prvej inštancie preto podľa žalobkyne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. vyvodené. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej, sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležité skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadných riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov.

13. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrili žalovaní 1/ až 3/, ktorí uvádzajú, že žalobkyňa nadobudla predmetné nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod č. V-1420/2017 zo dňa 3.4.2017. Žalobkyňa znala miestnych pomerov, v darovacej zmluve vyhlásila, že sa oboznámila so stavom darovanej nehnuteľnosti a preto mala vedomosť, že k nehnuteľnosti nie je možný prístup tak, ako si ona predstavuje. Súd rozsudok zrozumiteľne a jednoznačne odôvodnil zamietnutie žaloby zákonnými možnosťami súdu zriadiť vecné bremeno. Žalobkyňa ani svoju žalobu a ani odvolanie neoprela o príslušné zákonné ustanovenie, ktoré umožňovali súdu zriadiť požadované vecné bremeno. Žalobkyňa používa slovné spojenie „môj pozemok“ a opomína, že je podielovou spoluvlastníčkou a úplne ignoruje práva ostatných spoluvlastníkov.

14. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je opodstatnené.

15. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 CSP.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 CSP).

16. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP

17. V súvislosti s odvolaním žalobkyne odvolací súd poukazuje na § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak nie je vlastníkom stavby zároveň vlastníkom príslušného pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príslušný pozemok.

Z výkladu citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka, je zrejmé, že jednou z prvých hmotnoprávnych podmienok na zriadenie vecného bremena spočívajúcom v práve cesty cez príľahlý pozemok, je vlastníctvo stavby navrhovateľom. Navrhovateľ zriadenia vecného bremena, musí byť vlastníkom stavby nestačí ak je len vlastníkom/spoluvlastníkom pozemku - parcely č. XXX. Teda pokiaľ žalobkyňa nebola zároveň aj vlastníkom existujúcej stavby na pozemku, nebola splnená jedna z podmienok a súd musel jej žalobu o zriadenie vecného bremena zamietnuť. Rovnako tak nie sú splnené podmienky § 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka a to z rovnakého dôvodu - neexistencie stavby.

18. Pokiaľ žalobkyňa namieta, že žalovaní nadobudli nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXX nelegálne s cieľom privlastniť si tento pozemok bez právneho dôvodu, môže sa žalobkyňa (ak jej svedčí aktívna žalobná legitímácia) domáhať sa určenia vlastníctva k tejto nehnuteľnosti v osobitnom súdnom konaní. Inak určenie vlastníctva k pozemku na LV č. XXX nie je predmetom tohto konania.

20. Ďalej ak žalobkyňa namieta, že súd prvej inštancie nevykonal niektoré ňou navrhnuté dôkazy (výsluch žalobkyne, vypočutí svedkovia, obhliadka nehnuteľnosti a ďalšie), odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci vykonaným dokazovaním, pričom súd nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv žalobcu nie je ani postupom, ktorým by mu súd odňala možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie strane sporu (§ 185 ods. 1 C.s.p.). Ak však súd rozhodne, že navrhnuté dôkazy nevykoná, musí svoj postup odôvodniť (napr. preto, že sú pre vec nevýznamné a nadbytočné ako tomu je v tomto prípade).

21. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie úspešným žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi priznáva v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP, § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).